

ἴδον δεινά, ἀλλὰ καὶ δεινότερα. τὸ δὲ, ἔχει ἐξαρχαίως, ἂν
ἀντὶ τῆς ἐξήρπασεν, ἢ, ἔχει, κατέχει. Ἀλλ' οὐκ ἦκει]
Σ. ἦκει, φησὶν, εἰς τὰς χεῖρας ἡμῶν, ὅθεν οὐ φεύξει. τού-
των ὁ νόος δὲ, ὅθεν δὴ ποῦ ἦκεις ὀλίγου μοι μέλει.
οὐ φροντίζω πόθεν ἔλθοις. ἀλλ' ἐπειδὴ δεινότεραίς ἡ-
μῶν χερσὶν ἐνέτυχες, οὐ βραδίως δρασκετεύσῃς, καυχώμε-
νος ἂν εἴποις, ὅ] ὅππῃ κέρημα τρῆμῆς, ἀβλαβῆς, καὶ
ἀτιμωρήτως ἐκπέφυγας. διὸ καὶ ἡμῖν δάσεις. Φαυ-

λωσ δὲ ἐνταῦθα λιπώτερον ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς, ἀπλῶς
ἴσυχῃ. Διποδράς δ' ἐ, μετοχὴ ἐκ τοῦ δρῆμι, ὡς τὸ ἴσας,
ἐκ τοῦ ἴσημι. διέδυσ. α. β. τοῦ δ' ἄδουμι. διαδύναμ
δὲ, εἴτε διαδύειν, καὶ διαδύεσθαι, τὸ διαφυγεῖν, καὶ
οἰονεὶ δ' ἐκ πλῆθους, καὶ ὄχλου τινὸς διολιθεῖν, καὶ
ἀπαλλάττεσθαι. Ἀπεύχομαι] ἀπεύχεσθαι, εὐχεσθαι
τιμὴ συμβαίνειν ἡμῖν. εὐχαίς τι ἀφ' ἡμῶν ἀπαθεῖν, διπο-
δρῆπειν.

Χο. Ἀλλ' ἐμὰ τὰ θεῶ τάχ' εἰ
Χάριτον ἴσως ἐνυβρίσης
Λόγους τε λήξεις αἰοσίους.
Αθέοις ἔργοις γὰρ αἴτα-
Μειψόμεσθ' ἀ σ' ὡσπερ εἰκὸς ἀντὶ τῆς-
δε.

B CHO. Sed non per Cererem & Proserpinam,
fortasse non
Gaudens, fortasse inquam insultabis,
Verbaque dices impia,
Impiis factis enim re-
Munerabimus te, quemadmodum par est prociis:
Fortasse autem te mutata,
In malum diversum
Inhibebit aliqua fortuna.

Τάχα δέ σε μεταβαλοῦ-
Σ' ὅππῃ κακὸν ἐτεροτροπον
Ἐπέχει τίς τύχη.

C Sed haec quidem accipere oportet te, efferréque
lignorum,
Et comburere maleficum, ignéque consumere
quam celerrimè.

Ἀλλὰ τὰς δὲ μὲν λαβεῖν χεῖρ' σ' ἐκφέρειν τε
τῆς ξύλων,
Καὶ καταψέθει τὸν πανοῦργον, πυρπολεῖν θ' ὄσον
τάχος.

Eamus ad sarmenta vitium o Mania ancilla,
Et ego te reddam titionem hodie.
MN. Succende & combure. Tu o puella hoc
Cretico indumento

Ἰωμῶν ὅππῃ τὰς κληματίδας ὦ Μανία.
Καὶ γὰρ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.
Μν. Ὑφαπτε. καὶ κἀταψθε. σὺ τὸ δὲ τὸ κρηπι-
κὸν

D Exure cito: mortis autem o infans,
In solam mulierum culpam confer matrem.
Hoc quidnam est? vter facta est puella
Vini plenus, praesertim habens Persicos calceos,
O callidissima mulieres, o bibacissima,
Et omni arte machinantes bibere.

Ἀπόδουσι ταχέως. τῆ θανάτου δὲ ὦ παυ-
δίον.
Μόνιαν γυναικῶν ἀπαρ' πῶ μπτέρα.
Τετὶ τί ὅσον. ἀσοκὸς ἐγγύεθ' ἢ κόρη
Οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα περσικὰς ἔχον.
Ω θερμόταται γυναικες. ὦ ποτίσταται.
Καὶ παντὸς ὑμῖν μηχανώμεσθαι πείν.
Ω μέγα κατήλοισ ἀγαθὸν ἡμῖν δὲ αὐτὸ κακόν.
Κακόν ἢ καὶ τοῖς σιδυαείοις, καὶ τῇ κρηπῇ.
Γυ. Παράβαλλε πολλὰς κληματίδας ὦ Μα-
νία.

E Malum autem & vasculis & opibus nostris, &
subtegmini vestium.
MVL. Admoue multa sarmenta o Mania,
Admoue ac proijce profecto. MN. tu vero re-
sponde mihi hoc,

Μν. Παράβαλλε δῆτα. σὺ δὲ ἀποκρινεῖν αὐτὸς
ποδί.

BOVRDINVS. Οὐ χαίρων.] ἀτιμωρήτως καὶ
ἀποινεῖ. Ἀνταμειψόμεθα.] ἀνταμοίβω δ' ὄσμιον, ἢ ἀν-
ταμωόμεθα κακοῖς ἔργοις κακὰ ῥήματα ὑβριστικά τε.
Ἐτεροτροπον.] ἐτέροσε τραπέν. Ἐπέχει.] ἀναμύθει, φυ-
λάσσει. Κατάψθει.] κατὰκαίειν, πυρπολεῖν, κατὰσμή-
χεν τῷ ψυεῖ. Τὰς κληματίδας.] τὰς ἐκ τῆς ἀμπελῶν
Φακέλλας. Ἀποδείξω] ποιήσω θυμάλωπα, κατακαύ-
σω σε. Θυμάλωπα λέγονται ξύλα ἐκκαυθέντα ἢ ἀν-
θρακες ἡμικαυτοὶ καὶ ἐκσυρωθέντες. ταῦτα πάντα
ῥήματα λέγεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ τῆς γυναικῶν βουλομέ-
ναν δίκας λαμβάνειν παρὰ τοῦ Μνησιλόχου. Ὑφαπτε.]
τὸ κρητικὸν ἱμάτιον καὶ ἐνδύμα ἐστὶ τῆς. Αἰτία.] τε-
τέστι ἀναφέρω πῶ αἰτίαν. Περσικάς.] τουτέστι, περσι-
κὰ ὑποδύματα. Θερμόταται] ὑπὸ τῆς οἰνοποσίας καὶ
ἀμέτρου ἐξουσίηςως. Ποτίσταται.] πλείους πίνουσαι.
Μηχανώμεσθαι.] σπουδάζουσαι καὶ ἐκπονοῦσαι μετὰ
σπουδῆς. Τοῖς σκευαείοις.] μικροῖς σκευέσιν. Καὶ τῇ
κρήπῃ.] ὅτι μεθύουσαι καὶ ποτιζόμεσθαι κακῶς κρούουσιν
καὶ μεταχειρίζονται πῶ κρήπῃ. Παράβαλλε κλη-
ματίδας.] ἀπαρτίθει τοὺς τῆς ἀμπελῶν φακέλλους.

BISETVS. Μεταβαλοῦσθαι] ὁ νόος δὲ, τάχα
δὲ, ἴσας δὲ τύχη τίς μεταβαλοῦσθαι ὅππῃ κακὸν ἐτερότρο-
πον, εἴτε ἐτεροτροπὸς, εἴφ' ἔξει, κατ' ἔξει σε, ὅσθ' ἀνόσια
ἔργα παύσει, ἢ γὰρ τύχη πολλακίς μεταβάλλῃ, ἢ ἐν τῷ
αὐτῷ ἐκ αἰετῶν ἐμυθῶν καὶ ὄσμιον λέμενον,

Ως ποιμίλον παρὰ γὰρ ὅστι, ὅσμιον, τύχη.
Κληματίδας] τὰς ἐκ τῆς κλημάτων δέσμας. Ησύχιος
ἢ κληματίς παρὰ τῆς Σείδα ἢ ἀμπελος. Θυμάλωπα]
θυμάλωψ, ἢ λιγνυώδης τοῦ πυρὸς ἀναφορά. τινὲς δὲ
ξύλον κεκαυμένον, δαλόν. Ησύχιος, καὶ δὲ τὸν Σουίδαν
θυμάλωπα, ἢ καέντα ξύλα, ἢ σπινθήρες, ἢ δ' ἄκε-
καυμένοι ἀνθρακες. ἄλλως. θυμάλωπα, οἱ ἀπολε-
λειμμένοι τῆς φλέγης ἀνθρακες, οἱ ἡμίκαυτοι.
Σὺ τὸ δὲ τὸ κρητικόν.] ὁ Μνησιλόχος παρὰ τὸν ἀ-
σὸν ἀποσπράφει, ὡς παρὰ κοράσιον, ταῦτα λέγει. τὸ
κρητικόν δὲ, εἶδος χιτῶνος, ἀπὸ τῆς Κρήτης. Ἄλλως
κρητικόν, ἱμάτιον λεπίλον, καὶ βραχύ. ὅ γὰρ τοιαῦτα
κρητικὰ ἔλεγον. Ὁ ἀλλαχοῦ, κρητικόν, γῆρας ὀρχήσεως
Ησύχιος, Σουίδας.